

Сърбия да са учатъ, т. е. испроводиле ги да изучатъ военните науки и да са приготоватъ за бждѣщето възстание. Тие момчета излѣзле сами предъ военниятъ министръ и предложили му слѣдующите условия: 1) да са сжстави една чета и да са нарѣче бжлгарска; 2) да са назначатъ нѣколко професора, които да научатъ бждѣщите войници теоритически военните науки; 3) да са дадатъ на сѣки войникъ по 60 гроша сжр. пари на месѣцътъ и по 5 ѳденета на деньтъ; 4) новите войници да останатъ само до Марта 1868 г.; 5) да имъ са дадатъ нови чисти дрѣхи. Тие младежи дойдоха да попитатъ и мене какво ща да имъ кажа, и азъ бѣхъ длженъ да имъ отговора така: »Това не е възможно. Ако ви са даде по една жжлтица на месѣцътъ и особено ѳдене, то другите войници ще да са възбунтуватъ, и вие ще бждете принудени да излѣзете изъ войската. Освѣнъ това, кой може да гарантира, че презъ Марта ще да са захване онова щастливо време, косто очѣква сѣки изъ насъ? Но да оставиме това. Вие сте вече дошли и договориле сте са съ военниятъ министръ, слѣдователно за васъ нищо повече не остава, освѣнъ да са учите добре, да са повинявате и да гледате да не засрамите бжлгарската младежъ.« И така, тия младежи са приѣха въ войската и захванаха да изучватъ военните науки теоритически и практически. Тие 15 бжлгарчета писаха на своите приятели въ Бжлгария да дойдатъ въ Бѣлградъ, и скоро са сжбраха около 200 души. Между тѣхъ са намираха и нѣколко бошнячета, херцеговчета и черногорчета. Слѣдъ малко време дойдоха момчета изъ Хорватско, изъ Далмация и изъ австрийска Сжрбия.